

[Kirsten Jacobsen.]

udstykkes. Og hvis jeg ikke har forstået det rigtigt, så vil jeg gerne have en nøjagtig præcision af, hvad det her betyder.

Og så vil jeg godt lige komme med et spark — nu er det ikke kun forligspartierne, der skal have et spark. Venstresocialisterne har stillet et underændringsforslag, hvorefter kvalitetskravene skal være opfyldt før den 1. februar 1976. Jeg ved ikke, om venstresocialisterne er opmærksomme på, at så modvirker man jo modernisering, og har man tænkt på alle de arbejdsløse, der skulle i arbejde ved hjælp af denne lov, eller er man ligeglad med det hos venstresocialisterne?

Jeg synes altså også, at formuleringen af den dér tilbudspligt, jeg ved ikke, hvor dygtige de andre er i boligudvalget, men jeg har læst den grundigt mange gange, og jo flere gange man læser den, jo mere uforståelig bliver den egentlig. Bl. a. er forligspartierne — det skal de være opmærksomme på — her med til at sætte maksimalpriser på ejendomme. Det synes jeg nok skal stå helt klart, for det er jo det, man gør, selv om man bruger flere sider på at undskylde, hvad det er, man er gået med til.

Så vil jeg da sige, at for det første synes jeg nok, at formuleringen ikke er klar, men nogle steder er den altså direkte modstridende. Bl. a. skriver man i betænkningen i ændringsforslag nr. 6, § 14, stk. 2: „Tilbuddet må ikke indeholde usædvanlige vilkår.“ I samme stykke skriver man: „Beløbet. . .“ — det er det restbeløb, som sælgerpantebrevet skal indeholde — „. . . må ikke forlanges afdraget over kortere tid end 20 år“.

Er det usædvanlige betingelser? Det er netop usædvanlige betingelser. Det er meget, meget sjældent, at man laver sælgerpantebreve med 20 års løbetid. Det burde i hvert fald et par af forligsmagerne have været klar over; ellers skal jeg fortælle dem det.

Samtidig skriver man, at disse sagkyndige, som er klogere end alle andre, som man skal have til at ansætte ejendommens værdi, skal ansætte værdien i handel og vandel som en udlejningsejendom. Der skal 3 mand til at gøre det, men der står ikke noget om, hvad der skal ske, hvis de 3 ikke bliver enige. Det kunne man jo godt forestille sig. Og man kommer jo her med denne formulering

ud for nøjagtig det samme, som man har med ejendomsvurderinger: det bliver nogle, som overhovedet ikke har noget som helst med virkeligheden at gøre. Men det springer man over med samlede ben og siger: jo men når vi bruger så mange ord til det, så kan det nok godt lade sig gøre. Det kan ikke lade sig gøre, og det er tåbeligt at prøve på at bilde befolkningen ind, at det kan lade sig gøre.

Jeg vil godt komme til et helt konkret spørgsmål. Der står i ændringsforslag nr. 6, § 13, stk. 6, at udgiften ved vurderingen afholdes af ejendommens ejer, men så vil jeg godt gøre forligspartierne opmærksom på, at der nu er kommet en eftersætning ind, der ikke har stået der før: „. . . uanset om vurderingen er forlangt af lejerne.“

Det vil altså sige, nogle lejere i en ejendom for det første kan forlange, at man skal have en vurdering af ejendommen, og den skal ejeren gå hen og få foretaget. Selv om de så beslutter sig til, at de ikke vil overtage ejendommen, så skal ejeren alligevel betale for at få den vurdering foretaget. Det er dog vist ikke rimeligt. Det er i hvert fald ikke rimeligt og normalt, og det på trods af, at man alle andre steder skriver, at der ikke må være unormale forhold, men det gælder måske kun, når det er lejerne, og ikke når det er ejerne, man skal tage hensyn til.

Meget af det, der står heri, virker jo netop, som om det er Hans Halvorsen og hans medlemmer, man har taget hensyn til, og ejerne er det såmænd lige meget med. De er så vant til, at man udhuler den private ejendomsret, så selv om man tager en ordentlig bid her, så er det såmænd lige meget.

Der er også sat nogle nye frister ind siden sidst. Nu skal det altså ikke være 3 ugers frister, nu skal det være 6 ugers frister og 12 ugers frister, lejerne skal have.

Så vil jeg altså godt sige, at det stadig væk ikke er afklaret, at det beboerdemokrati, som lejelovens § 57 indeholder, er i strid med normalvedtægter for ejerlejligheder. Hvis forligspartierne gennemfører det her, så vil det sige, at det, de samme forligspartier tidligere har været med til, nemlig at et mindretal af ejerlejlighedsejere skulle være beskyttet mod en majorisering af lejerne, ser man stort på. Nu kan de bare blive stemt ned, og ejeren kan sammen med lejerne anvende beboerdemokrati til at presse mo-